

faaet Tilladelse til at bevare deres Begunstigelser, da ere disse kun givne for 10 Aar ad Gangen og ville, i alt Fald naar de 10 Aar ere forløbne, ogsaa kunne tilbagekaldes. Men hele dette Spørgsmaal maa overlades til Behandling og Afgørelse ved særlig Lov. En anden Ting finder jeg Anledning til endnu at fremhæve, og det er Forholdet med Hensyn til Bankernes Filialer. Naar der oprettes en Filial i egentlig Forstand, har det stadig været Reglen, at en saadan Filial maa have sin særlige Begunstigelse. Den Stempelbegunstigelse, der er tilstaaet Hovedkontoret, omfatter ikke tillige Filialen. Anderledes er Forholdet derimod med det, man kalder Afdelingskontorer, hvor der ikke er en særskilt Bestyrelse, og om hvilke det gælder, at de i Virkeligheden kun ere at betragte som Underafdelinger af selve Hovedkontoret. Jeg erkender, at Skillelinien mellem disse to Ting ofte kan være noget vanskelig at drage i Praksis; men det er formodentlig dette Forhold, der medfører det, som det ærede Medlem for Ribe (Busk) nævnte, at en bestemt Bank averterer Oprettelsen af ny Modtagelsessteder for Sparekassebeløb. Det siger sig i øvrigt selv, at naar der skæres af for Meddelelse af Begunstigelser til ny Hovedkontorer, maa det samme ske for ny Filialers Vedkommende. Jeg skal endvidere tilføje, at ganske vist vil det være saa, at ogsaa gennem en Filial, som ikke har Sparekassebegunstigelse, vil en Bank være i Stand til at modtage Sparekasseindskud, dog kun med en væsentlig Indskrænkning. Man kan jo umuligt forhindre, at en Mand, der bor i Provinserne, maa eje en Sparekassebog i en kjøbenhavnsk Bank; men han vil ikke gennem en Filial, naar denne Filial ikke selv er berettiget til at udstede Sparekassebøger, kunne opnaa, at Tilskrivning og Fraskrivning i Bogen kan ske i selve Filialen. Han kan maaske vel gennem Filialen faa udleveret en Sparekassebog lydende paa Hovedkontoret, men saa maa denne Bog, saafremt Stempeloven ikke skal overtrædes, hver Gang der skal tilskrives eller fraskrives noget i Bogen, sendes ind til Hovedkontoret. Det er klart, at dette er en Omvej, der maa gøre det besværligt gennem Filialen at kunne trække Sparekasseindskud til sig i større Omfang. — Dette er de Bemærkninger, som de fremsatte Udtalelser give mig Anledning til. Jeg haaber herigennem at have gjort Rede for, hvorledes den nuværende uklare og lidet konsekvente Stilling er kommen til at foreligge, idet jeg

fremhæver, at skal der tilvejebringes en ensartet og rationel Ordning af disse Forhold, maa der dertil kræves særlig Lov.

Bluhme: I Anledning af den ærede Ministers Udtalelser med Hensyn til Punkt 142 i Betænkningen skal jeg kun udtale, at jeg antager, at vi alle ønske, at Statsanstalten for Livsforsikring var stillet saaledes, og at dens Status eller Tabeller vare saaledes indrettede, at den kunde konkurrere med alle udenlandske Selskaber. Det vilde være ønskeligt, om Statsanstalten var en saadan, at den nød Befolkningens fulde Tillid, og at alle gik til den. Men naar man ikke gør det, tror jeg, at det er, fordi dens Forsikringsregler ere baserede paa Tabeller, som i Virkeligheden afskære Befolkningen fra at komme ind i den. Nu havde den højtærede Minister henvendt sig til Anstalten, og man havde benægtet, at Tabellerne vare saaledes affattede. Det er muligt, at Tabellerne hvile paa en Dødelighedsstatistik saaledes som den fremtræder i andre Livsforsikringsselskaber, men den har sikkert nok hemmelige Tabeller, som regulere Optagelsen, og i Kraft af disse hemmelige Tabeller støder den en Masse Mennesker fra sig, som, naar vi have en Statsanstalt, burde optages der. Det er vist det, der har begrundet den Kritik, der er kommen til Orde i Finansudvalget, og naar den højtærede Minister ønskede Eksempler fremdragne, hvoraf han kan dømme om Kritikens Berettigelse, vil jeg antage, at der rundt omkring i Landet vil kunne findes Masser af Eksempler; jeg skal for mit Vedkommende stille et Eksempel til Raadighed for den højtærede Minister.

Med Hensyn til Diskussionen om Banker og Sparekasser skal jeg ikke nægte, at jeg blev noget overrasket over den ærede Ordførers Udtalelser. Jeg beklager meget, at saadanne Anskuelser gøre sig gældende inden for Finansudvalget. Det er ikke just meget betryggende for Friheden her i Landet, naar der paa den Maade gennem Finansudvalget lægges Baand paa den fri Udvikling, og jeg slutter mig fuldkommen til, hvad det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Jens Busk) udtalte, at det er til stor Skade for Provinserne — bl. a. kan Jylland tale med — hvis man nægter Bankerne derovre den tilstrækkelige Frihed. Selvfølgelig er det godt, at vi have Sparekasser, men vi kunne ikke gennem Lovgivningsmagten træde op som